SE MUNCEȘTE BINE ÎN TOATE SECȚIILE PE RAMURĂ DE SPORT?

★ ★

— Raid anchetă prin cluburile noastre —

Cluburile sportive, unitățile de bază ale sportului de performanță de la noi, au dat — în general — bune rezultate în activitatea lor de la înființare și pînă azi. Frumoasele succese realizate de echipele noastre reprezentative într-o serie de competiții internaționale, rezultatele valoroase obținute în unele întîlniri în țară și peste hotare de echipele noastre de club, recordurile realizate de unii sportivi în ultimul timp, toate acestea sînt și rodul activității depuse în secțiile pe ramură de sport ale multora din cluburile noastre sportive fruntașe.

Nu-i mai puțin adevărat însă că mai sînt și secții în care munca de instruire, ca și cea educativă, nu se ridică la nivelul cerințelor, la nivelul condițiilor create, că mai sînt conduceri de club sau antrenori care nu se orientează cum ar trebui în îndrumarea sau în desfășurarea activității de zi cu zi.

În rîndurile de mai jos, ca și în viitoarele noastre raiduri-anchetă pe această temă, ne vom ocupa de unele aspecte ale muncii duse în secțiile pe ramură de sport ale cluburilor, relevînd aspectele pozitive și căutînd să descoperim lipsurile.

★ ★

Activitate bună în secția de ciclism a Voinței București

Pentru iubitorii sportului cu pedale, numele cicliștilor clubului Voința din București sînt de mult cunoscute. Într-adevăr, dacă urmărești marile întreceri cicliste ce se desfășoară pe șoselele țării, ca și cele de pe velodrom, găsești printre cei ce se întrec pentru locuri fruntașe și pe sportivii de la Voința.

Stînd de vorbă cu membrii secției de ciclism, cît și cu alți sportivi ai clabului Voința, poți afla lesne „taina" acestor succese. În primul rînd, ei îți vor aminti de seriozitatea cu care cicliștii se antrenează, de spiritul sănătos, tovărășesc ce domnește în această secție. Educatorul și prietenul drag al acestor tineri este antrenorul de categoria I Alexandru Someșanu.

Pe „nea Alecu", — așa îl numesc sportivii pe antrenorul lor — ai să-l găsești în timpul unei săptămîni de 3—4 ori pe velodromul Dinamo, unde lucrează cu pistarzii, și cam tot de atîtea ori pe una din șoselele din jurul Bucureștiului, unde supraveghează și îndrumă pe fondiști. Iar de nu e în niciunul din cele două locuri mai sus amintite, ai să-l găsești în minusculul atelier mecanic al clubului punînd la punct o bicicletă, o roată sau reparînd cine știe ce piese...

În decursul anilor, din cadrul secției s-a ridicat o serie de cicliști fruntași ca C. Moiceanu, S. Ariton, I. Braharu, I. Stoica, Caleișcă, sportivi care, dacă astăzi nu mai fac parte din echipa clubului Voința, se gîndesc însă cu drag la fosta lor secție, la antrenorul ei. Actuala secție de ciclism numără 22 de sportivi dintre care 9 juniori. Anul acesta, secția se poate mîndri cu titlul de campion republican, cucerit de Ion Ioniță la proba de 1.000 m cu start de pe loc. Printre sportivii fruntași ai secției se numără și V. Cohanciuc, Ilie Vlaicu, Dumitru Crăciun și Aurel Drăgan. Ultimul, un tînăr în vîrstă de 16 ani, se anunță a fi o speranță a ciclismului nostru. *Aceasta* — ne-a spus antrenorul Alexandru Someșan — *cu condiția ca și pe mai departe să rămînă același tînăr modest, sîrguincios, ascultător și perseverent în antrenamente.*

În încheiere, trebuie să arătăm că un factor hotărîtor care și-a adus, de asemenea contribuția la stimularea bunei activități a cicliștilor a fost și buna activitate a biroului secției. Atît tov. Vasile Ionescu — președintele secției — cît și tov. Ștefan Borș — membru al biroului — ajută în timpul lor liber ca treburile să meargă cît mai bine. Astfel, prin contribuția tuturor, activitatea acestei secții este rodnică iar rezultatele nu se lasă așteptate.

Preocupare pentru cadrele tinere... și despre unii suporteri

Secția de fotbal a Științei Timișoara depune o activitate bogată și dovedește o preocupare intensă pentru dezvoltarea sportului cu balonul rotund în rîndul tineretului studios timișorean. În cadrul secției activează, în afară de echipa I, 20 de copii și 32 de juniori, antrenați de Zoltan Becke. Sub îndrumarea acestui antrenor s-au ridicat din echipele de copii jucători ca: Codreanu, Mițaru, Helmegeanu, Iordăchescu etc. Lotul echipei de categoria A cuprinde 24 jucători și este antrenat de E. Mladin, ajutat de S. Bindea și de profesorul I. Ionescu. Fotbaliștii se antrenează de patru ori pe săptămînă. De două ori pe săptămînă se fac antrenamente comune la două porți și de două ori se lucrează și cu aparatele ajutătoare.

Iată cîteva rînduri din caietul de însemnări al antrenorului Mladin în legătură cu antrenamentul din 29 septembrie: „Echipa manifestă o stare de nervozitate excesivă. Deși la acest antrenament am jucat la două porți „în familie", nici unul dintre jucători nu a suportat să fie deposedat de minge de către adversar. Fiecare a dorit să arate celor 3.000 de spectatori cît de mare „profesor" e la fotbal..."

Și noi am constatat că pregătirea moral-volitivă a jucătorilor de la Știința Timișoara lasă de dorit. Ei joacă cu trac acasă, chiar și la antrenamente, fiind influențați de unii spectatori mereu nemulțumiți. Iată deci o problemă care ar trebui să preocupe conducerea secției de fotbal, care de altfel asistă la toate antrenamentele și analizele ce se fac după jocuri. Conducerea secției, ajutată de consiliul de conducere al clubului, va trebui ca în viitor să se preocupe și de educarea suporterilor, a acelor simpatizanți ai echipei care necunoscînd toate preocupările secției și nici problemele legate de forma jucătorilor sau de eventualele abateri de la disciplină, își exprimă nemulțumirea în legătură cu formația, cu scoaterea sau introducerea unor jucători în lot. Pentru strîngerea legăturii între fotbaliști și simpatizanții echipei, pentru a se pune capăt felului greșit cum unii înțeleg să „susțină" echipa, ar fi necesară organizarea unor ședințe comune la care să participe membri susținători și suporteri ai clubului.

Mai multă grijă pentru tinerii halterofili

Secția de lupte a clubului C.S.M. Baia Mare condusă de antrenorul Zoltan Abrudan, are în centrul atenției ridicarea cît mai multor elemente tinere. Dintre tinerii ridicați în ultima vreme, remarcăm pe Victor Matuș (cat. 67 kg) și Silviu Gligan (cat. 73 kg), care alături de Gavril Dohi (campion republican de juniori la cat. 63 kg), Gh. Crișan (campion al R.P.R. la categoria grea-seniori). Dumitru Pricop, Ion Mocirnac, Cornel Ardeleanu, Vasile Papp ș.a. reprezintă cu cinste culorile asociației în diferite întreceri. Anul acesta echipa de lupte C.S.M. Baia Mare s-a situat pe primul loc în „Cupa Minerul" și „Cupa 23 August".

Asistînd la antrenamentul luptătorilor, am observat într-o sală vecină mai mulți tineri care își încercau forțele în ridicarea unor greutăți. Am aflat că în localitate există mulți tineri muncitori care ar dori să practice sportul halterelor, însă din cauza lipsei de cadre calificate, care ar putea să le îndrume primii pași în acest sport, ei se rezumă la antrenamente improvizate. Ar fi de dorit ca conducerea clubului să se gîndească dacă nu ar putea oferi posibilitatea acestor viitori halterofili să practice sportul lor preferat în condițiuni mai bune.

— Și halterele ?...
— ... *Principalul e bunăvoința. Cu haltere pot toți...*

Desen de MATTY

La Progresul București: scrimă și baschet — două secții cu rezultate diametral opuse

— *Anul acesta mulți scrimeri fruntași de la noi (să amintesc numai de Valeria Lutman, Tănase Mureșean, Radu Manoliu), au plecat la alte cluburi. Dar secția noastră a rămas la fel de puternică, pentru că avem mulți tineri cu care-i putem înlocui. Notați-i numai pe Adrian Rudocea, care nici n-a împlinit 16 ani, dar despre care în curînd veți auzi lucruri dintre cele mai frumoase*, ne-au spus tovarășii din cadrul sectorului tehnic al clubului.

Într-adevăr, o secție fruntașă la Progresul București este cea de scrimă, care a adus de-a lungul anilor frumoase satisfacții susținătorilor clubului. Cei doi antrenori, Angelo Pellegrini și Nae Marinescu, se ocupă de pregătirea a aproape 70 scrimeri și scrimere. În această secție au crescut numeroși sportivi de valoare, campioni ai țării și laureați în diverse competiții internaționale. Cel mai recent succes este și cel mai frumos: floretista Maria Vicol, de la Progresul, a cucerit medalia de bronz la recentele J.O. de la Roma. Echipei de spadă i-a revenit anul trecut titlul de campioană a țării.

Despre frumoasa activitate depusă în cadrul secției de scrimă de la Progresul București ne-am convins sîmbătă seara: în sala de antrenamente, cei doi antrenori nu mai pridideau cu sfaturile în fața a numeroși scrimeri și scrimere, de toate categoriile și de toate... înălțimile...

Cu totul alta se prezintă însă situația în cadrul secției de baschet. Echipa masculină a retrogradat din categoria A. De ce ?

— *În primul rînd datorită neseriozității jucătorilor care lipseau de la antrenamente, care nu au arătat dragoste față de culorile clubului și nu au fost combativi pe teren. Mai mult, se formaseră cîteva „grupuri" în rîndul jucătorilor și atunci cînd erau în teren, la meci, căutau să se pună în evidență în detrimentul echipei.* Astfel a răspuns la întrebarea noastră tov. T. Niculescu, coordonator tehnic la clubul Progresul București.

Pe lîngă acestea, ar mai fi de notat și faptul că echipa masculină a avut de-a lungul campionatului 1959—1960 mai mulți antrenori, fiecare avînd vederi proprii în probleme de antrenament. Procesul de instruire a diferit deci de la antrenor la antrenor. Pregătirile efectuate în ultima perioadă de timp sub conducerea prof. C. Dinescu, n-au mai putut salva echipa de la retrogradare.

Ceva mai bine se prezintă situația echipelor feminine. Nu mai puțin de patru antrenori (Gh. Niculescu antrenează echipa din categoria A, Niculina Grigorescu se îngrijește de junioare, iar Stela Rusu și Laura Cafrița se ocupă de cele două centre de copii-fetițe) au în grijă problema elementului feminin. Adăugînd la aceasta și preocuparea care există pentru juniori și tineret (C. Suciu și C. Neagu au fost selecționați în echipa reprezentativă masculină de tineret), reiese că în cadrul clubului Progresul se dă atenția cuvenită viitoarelor cadre ale echipelor de baschet.

Dar în cadrul secției mai sînt încă multe probleme nerezolvate. Printre acestea alcătuirea unei echipe unice din jucătorii de la Progresul și cei din echipa S.P.C. — ambele din campionatul de calificare — pentru a avea șorți de izbîndă în viitoarele întreceri, angajarea unui antrenor pentru că în momentul de față ambele formații sînt pregătite de tov. Lucian Davidescu (antrenor de categoria a treia), reconstituirea biroului secției (pentru că cel vechi n-a activat decît sporadic), ceea ce întîmpină unele greutăți: vineri 30 septembrie trebuia să aibă loc ședința de constituire a biroului de secție, dar a lipsit chiar... președintele !

Scrimă și baschet — două secții cu rezultate diametral opuse...

O secție de atletism care bate pasul pe loc

Un maestru emerit (Dinu Cristea), patru maeștri ai sportului, 10 sportivi cu categoria I de clasificare, 16 sportivi de categoria a II-a, 3 de categoria a III-a și 15 juniori. Iată cum se prezintă repartiția pe categorii de clasificare a secției de atletism a clubului Metalul din București. Pînă aici ar fi totul în regulă. Dacă însă ținem seama de numărul în general redus al membrilor secției și în special dacă urmărim rezultatele celor care urmează după atleții de „mîna întîia", vedem că la Metalul nu s-a făcut totul ca secția de atletism să progreseze așa cum ar permite posibilitățile. Este adevărat că unele condiții obiective au îngreunat în ultimul timp munca secției : antrenoarea Claudia Simionescu a lipsit aproape tot anul, din motive de boală, iar antrenorul Silviu Dumitrescu a fost preocupat mult timp cu pregătirea diferitelor loturi, ei fiind înlocuiți cu instructorul voluntar C. Nourescu și de antrenorul Ion Ginscă ; secția este slab înzestrată cu materiale și echipament... Toate acestea nu explică însă numărul mic de atleți cu bune performanțe, numărul redus al juniorilor cu perspectivă etc. etc.

Nu vrem să analizăm aici faptul că probele în care se întrec Lia Manoliu, Aurelia Sîrbu, C. Crețu etc. nu au elemente care se apropie de valoarea primelor „vîori". De altfel antrenorii pun prea mare accent pe pregătirea fruntașilor secției, care se întrec la diferite concursuri republicane și se ocupă prea puțin de elementele de perspectivă. Toată stima și considerația noastră față de maestrul emerit Dinu Cristea, care a adus multe succese atletismului nostru, totuși nu putem fi de acord ca antrenorii să se ocupe aproape în exclusivitate cu pregătirea lui sau a altor sportivi care au atins deja apogeul și de la care nu mai putem aștepta rezultate mai bune decît au atins pînă în prezent !

O altă lacună în munca antrenorilor : slaba preocupare pentru o justă selecționare a tineretului. E inexplicabil (lipsa de specializare a antrenorilor nu poate fi o scuză) faptul că un club, care pentru recrutarea cadrelor are la dispoziție majoritatea întreprinderilor metalurgice din Capitală nu are decît un număr infim de aruncători : la greutate, după C. Crețu (15,12 m în anul acesta) urmează Tăpîndea (sub 15 m)... Ion Chiran (11,50 m) și cam atîta... Ion Chiran e de altfel și singurul aruncător de ciocan, iar Tăpîndea, la fel, singurul discobol, cu ....36 m (?!?).

E imposibil ca pentru aceste probe, la care se cere sportivului o construcție atletică, multă forță și îndemînare, să nu se fi găsit în marile noastre întreprinderi metalurgice cum sînt Uzinele „23 August", „Semănătoarea", „Vasile Roaită", „Republica" etc. etc. tineri bine dotați fizic, care într-un timp mai scurt sau mai îndelungat să-și însușească elementele tehnice necesare la probele de aruncări. Antrenorii secției de atletism ar fi putut lua de exemplu neobosita străduință a antrenorului Paul Barkani de la secția de canotaj a clubului. Numai anul acesta Paul Barkani a recrutat și a ridicat doi tineri, pe Gh. Stănescu și Dorin Lăcrînjan, de la școala profesională „23 August", care s-au impus la campionatele republicane, ocupînd locul 2 la juniori și locul 3 la seniori !

Credem însă că nici responsabilii sportivi ai comitetelor sindicale, ai comitetelor de secție din diferitele întreprinderi ale căror asociații sportive sînt afiliate la clubul Metalul nu depun destule străduințe pentru a îndruma tineretul spre practicarea diferitelor sporturi și, în cazul de față, spre practicarea atletismului.

Dacă secția de atletism a clubului Metalul dovedește încă multe lipsuri, alta e situația la secția de box, unde antrenorii I. Stoianovici și Z. Popazu muncesc cu spor. Secția cuprinde un număr de 40 de sportivi, printre care fruntași în această disciplină cum ar fi Marin Cristea, Andrei Olteanu, Dănilă Enuț, V. Badea și alții. Cei doi antrenori se preocupă intens de depistarea tinerelor talente, care sînt inițiate în tainele boxului de antrenorul Popazu, urmînd ca după ce-și însușesc elementele de bază, să treacă sub îndrumarea antrenorului Stoianovici. Semimijlociul Virgil Badea, de exemplu, care ne-a reprezentat cu cinste culorile la recenta întîlnire R.P.R. — R.P.U. (tineret), desfășurată la Budapesta, a fost ridicat anul acesta. În ultimul timp s-au mai impus tinerii Ion Olteanu, Dumitru Minea, Aurică Țene etc.

Așa se explică faptul că anul trecut, de exemplu, din 6 întîlniri internaționale interechipe, boxerii metalurgiști au cîștigat 4 și au terminat la egalitate două. Anul acesta ei au învins formația S. K. Magdeburg.

După cum reiese din exemplele secției de canotaj și box, cu mai mult efort se pot face progrese în toate ramurile de sport. Mai ales dacă ai la bază o pepinieră ca a clubului Metalul !

★ ★

Ne-am ocupat, în rîndurile de mai sus, de unele aspecte ale muncii depuse în cîteva secții din cinci cluburi sportive din țară sau din Capitală. În acele secții în care birourile de secție și antrenorii respectivi au dovedit preocupare serioasă pentru activitatea secției, în care se muncește cu dragoste și cu pasiune pentru sportul respectiv, rezultatele bune apar în mod firesc. Acolo unde munca nu este bine organizată, unde antrenorii nu depun toate străduințile pentru îndeplinirea în cele mai bune condițiuni a sarcinilor ce le revin, nu numai că echipele sau sportivii respectivi n-au comportări la nivelul cerințelor, dar chiar nu apare justificată existența acestor secții în club.

Să nu uităm că în cluburi își au locul performerii, sportivii de valoare, nu elemente modeste, fără perspective. O datorie a cluburilor este aceea de a curăța rîndurile secțiilor de sportivii plafonați, fără posibilități de dezvoltare, care nu mai prezintă garanția obținerii în viitor a unor performanțe corespunzătoare. Trebuie vegheat și asupra unui alt aspect : în unele secții, există sportivi care — dacă o dată au fost buni performeri — azi trăiesc mai mult pe baza laurilor cuceriți în trecut și ocupă în efectivul secției locuri care ar trebui cedate elementelor tinere, de perspectivă.

Cluburile noastre trebuie să privească cu spirit critic activitatea lor de pînă acum, să analizeze activitatea depusă în secțiile pe ramură de sport, să propună înființarea de secții pe baza posibilităților reale de activitate și — eventual — să renunțe la acele secții care nu dau rezultate. O atenție specială trebuie acordată și muncii antrenorilor, pregătirii lor tehnice, orientării lor. Pentru că antrenorul trebuie să se ridice la rolul care-i revine, acela de figură centrală a secției.

Materiale redactate de : Otto Benkö, Al. Inovan, Mircea Tudoran, Radu Urziceanu și corespondenții noștri Al. Gross și V. Săsăranu.